

Bethdning for vort politiske Liv. Det ærede Medlem veed nemlig, at der blandt Underskriverne foruden en stor Del, der have underskrevet paa anden Haand, er en hel Del Børn og unge Mennesker, der dog ikke møde paa Valgdagen og gjøre deres Indflydelse gjældende; det politiske Folk i Danmark bestaar kun af dem, der ere fyldt 30 Aar. Naar det ærede Medlem betænker dette, vil han vistnok indrømme, at Underskriverne paa dette Stykke Papir og de, som paa Valgdagen skulle tilkjendegive, hvad Folkets politiske Mening er, er to forskjellige Ting. Det alæder mig, at det ærede Medlem sluttede sig til sin Kollega fra Middelfart (Monrad) med Hensyn til — saaledes forstod jeg ham — det parlamentariske Spørgsmaal, som jo egentlig er Hovedsagen, den eneste Sag, hvorfor det ærede Medlem strider, og som det er Hovedsagen ogsaa for os at faae afgjort saaledes, at vi kunne faae en Forhandling istand mellem Lovgivningsmagtens forskjellige Faktorer. Hvis det er det ærede Medlems Mening, beklager jeg, at han ikke før har sluttet sig til den samme Theori, som gjentagne Gange er fremfat af det ærede Medlem fra Middelfart. Det er dog muligt, at den høitærede Conseilspræsident, navnlig ogsaa, hvis det ærede Medlem skulde vise saadanne Symptomer paa Forbedring, vilde lade sig paavirke deraf og mene, at der muligt var noget Mere i det, som det ærede Medlem fra Middelfart sagde og gjentagne Gange har gjort den høitærede Conseilspræsident opmærksom paa, end denne hidtil har syntes at mene, og er dette Spørgsmaal, hvori jeg ikke skal følge det ærede Medlem fra Middelfart, først afgjort, saa — hvis det ærede Medlem fra Rjarteminde og hans Venner skulle faae den høitærede Conseilspræsident til at følge det ærede Medlem fra Middelfart — ville vi mulig kunne tale om flere Ting med Nytte. Jeg vil altsaa værge mig mod den Opfattelse, som det ærede Medlem gjør gjældende med Hensyn til de 107,000 Underskrifter. Jeg skal dog endnu tilføie med Hensyn til disse 107,000, at Et er det, at en Mand underskriver et Papir, der bliver forelagt ham, en Ekspidner f. Ex. af sin Kreditor, en Hæfter af sin Godsseier, en Dagleier af sin Arbeidsgeber, Et er, siger jeg, at faae saadanne Personer, der staa i Afhængighedsforhold til En, til at underskrive et saadant Stykke Papir, et Andet og Vigtigere er det at faae dem til at stemme paa Valgdagen imod deres Overbevisning. Det vil falde vanskeligere for Folk at faae dem til det. Men naar det ærede Medlem ikke antager, at der skal tages Hensyn til Folkethingets

Beslutning angaaende Rjopenhavns Befæstning, fordi vi ikke forstaa os paa den Slags Ting, undrer det mig meget, at han lægger saamegen Vægt paa den Mening i dette Spørgsmaal, som de attenaarige unge Mennesker have, som i saa stort Antal have været med til at underskrive dette Stykke Papir. Der forekommer mig at være noget Selvmodsigende deri. Vel veed jeg, at det ærede Medlem efterhaanden er voxet frem til at sætte Flertallet i dette Thing temmelig lavt, men jeg troede dog, at han antog, at det havde mere Forstand paa de Forhold, her forhandles, end disse unge, ikke politiske Mennesker. De kunne være meget gode til at danne politiske Foreninger og forsvare Fædrelandet v. s. v., men ikke til at bestemme, hvad der er Folkets politiske Mening her i Danmark.

Monrad: Der er Noget, som skal staa fast. Veed De, hvad det er, der skal staa fast? Det er det, at i alle Tider, selv længst tilbage i Tiden og hos alle Folkeslag, hvor de end kom hen, hos alle Stater, har man anset det for nødvendigt at befæste sig, at søge en Befæstning. Det er Noget, som staa fast. Det er Noget, som ikke kan gjendrives. Det er Noget, som er bekræftet af Verdenshistorien. Forjaavidt som der er Tale om, at Danmark ogsaa maa have en Befæstning, komme vi i Strid med de af alle Nationer gjorte Erfaringer, dersom vi ikke søgte ogsaa at have vor Befæstning. Ved ikke at gjøre det mishandle vi vor unge Befolkning, ibet vi negte den et Tilflugtssted. Det mener jeg staa aldeles fast. Men saa kommer Spørgsmaalet, hvorledes og hvor vor Befæstning skal være, ja derom kunne Meningerne være høist forskjellige. Jeg kan iøvrigt ikke lade det hengaa uimodsaagt, at det danske Folk skulde have været krigerisk og krigslystent, og at dette skulde have styrtet os i Ulykke. Det danske Folk har efter min Opfattelse altid været af et fredeligt Sind og kun nødtvinget gaaet til at forsvare sig. Dette er min Opfattelse af Danmarks Historie. Den høitærede Conseilspræsident var, forekom det mig, noget karrig mod sine Efterfølgere; selv har han jo nu været Minister i mindst otte Aar, og sine Efterfølgere vil han ikke unde mere end otte Dage. Havde han endda sagt otte Uger eller otte Maaneder, men otte Dage, det er dog en besynderlig Karrighed. Selv har han altsaa været Minister i otte Aar, og det er ikke engang nok, nei, otte Aar til, men hans Efterfølgere kun otte Dage, og saa væk med dem. Jeg tror virkelig, at den høitærede Conseilspræsident gjør sine Efterfølgere Uret og falskelig bedømmer hele Situationen. Nei, det er disse Bentre-